

Ds. Arjan van Groos (1962 - 2014)
Tekst: Johannes 7, 19 - 24
Ochtenddienst

Broeders en zusters,

1. **Votum**
2. **Zegengroet**
3. **Zingen : Psalm 92 : 1 en 2**
4. **Lezing van de wet (NT versie)**
5. **Zingen : Gezang 160 : 1 en 2**
6. **Gebed voor vergeving van de zonden en vernieuwing door de Heilige Geest**
7. **Schriftlezing : Johannes 5 : 1 - 10 en Johannes 7 : 14 - 24**
8. **Zingen : Gezang 161 : 1 en 2**
9. **Tekst : Johannes 7 : 19 - 24**
10. **Prediking**
11. **Zingen : Psalm 145 : 2 en 5 (de Heer en Koning die recht doet)**
12. **Dankzegging en voorbede**
13. **Slotzang : Psalm 48 : 1 en 4 (over Koning Christus)**
14. **Zegen**

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, groot en klein,

Hoe oordelen wij, broeders en zusters, jongelui? Dat we oordelen valt niet te ontkennen. Over van alles en nog wat hebben we een mening. En vaak hebben we die ook over mensen. We vinden dit van ze of dat. Voordat we het in de gaten hebben, hebben we soms al op mensen een label geplakt. Hoe moet je oordelen? Waar moeten we ons door laten leiden bij ons oordeel? Wat zegt God van onze oordelen? Zijn onze oordelen rechtvaardig in de ogen van God? Of niet? Dat zijn vragen waar de Heer Jezus ons vanmorgen voor plaatst.

Wat het kerkelijk jaar betreft zijn we in de lijdensweken. En dat is ook wat we terugzien in de tekst van vanmorgen. We zien de Heer Jezus lijden onder de onrechtvaardige oordelen van zijn volksgenoten. Dat is het eerste waar ik met u bij wil stilstaan. Daarna wil ik met u stilstaan bij de vraag hoe wij over Christus oordelen. Om tenslotte stil te staan bij de vraag hoe we tot een rechtvaardig oordeel kunnen komen.

We zullen dus eerst stilstaan bij het lijden van onze Heiland onder de onrechtvaardige oordelen van zijn volksgenoten. Hoewel we nog maar in hoofdstuk 7 van het evangelie naar Johannes zijn, speelt de geschiedenis van vanmorgen zich in het laatste jaar van het optreden van de Heer Jezus plaats. En wie zich aan de hand van de gegevens van Johannes 7 een beeld probeert te vormen van de positie van de Heer Jezus wordt daar niet vrolijk van. In het begin van het hoofdstuk kunnen we lezen over de broers van de Heer. Zij sporen Jezus aan om Jeruzalem te gaan om daar zijn 'kunsten' te laten zien. Ik zeg 'kunsten', omdat zijn eigen broers min of meer zo tegen zijn wonderen en daden aankeken. Zij geloofden namelijk niet in Jezus (vs. 5). Verder kun je in vers 13 lezen dat niemand in het land openlijk over Jezus durfde te spreken uit angst voor de Joden. Jezus was dus het onderwerp van veel onrust en beroering. Iedereen had het over Hem, maar het gesprek over Hem vond niet openlijk plaats. De meningen over Hem waren ook ernstig verdeeld. Sommige mensen vonden dat Hij een goed mens was, anderen meenden dat Hij het volk misleidde.

Er is niet veel inlevingsvermogen voor nodig om te zien dat dit de Heiland veel pijn en verdriet moet hebben gedaan. Van je familie verwacht je toch steun. Dat is je familie. Die dragen je toch een warm hart toe. Niet dus! Zijn broers ergerden zich aan Hem wilden niet voor Hem buigen. En ergens begrijpen we die ergernis ook wel. Toch?

Velen van ons willen niet al te vroom overkomen, omdat we weten dat mensen zich dan aan ons gaan ergeren. Vroom en heilig staat voor de nodige mensen voor saai en ongezellig. Laatst had ik het met een groep catechisanten over de nieuwe aarde. Het leek ze daar maar saai, omdat niemand meer zonden doet. En als niemand meer zonden doet, is het weinig spannend. Zo ongeveer was hun redenering. Jezus was de spelbederver. Hij deed niet met Maria en Jozef ongehoorzaam zijn. Hij deed niet mee met het pesten van jongens in de buurt. Hij deed niet mee met het uithalen van rottigheid. Altijd maar bedacht op wat God wil. Dat moet Hem erg eenzaam hebben gemaakt in de kring van het gezin.

Ook kunnen we ons wel voorstellen hoe het is als alle mensen over je praten en iedereen een mening over je heeft. Oké, de meningen waren verdeeld. Er waren ook mensen die vonden dat Hij een goed mens was. Maar we weten allemaal wel hoe dat werkt. Tien mensen kunnen positief over je spreken, en een elfde zegt dat je een oplichter bent, dan heeft bij de meesten van ons de opmerking van de elfde meer invloed op ons dan de positieve woorden van die tien. Want die tast ons aan in onze eer. In onze integriteit. Jullie snappen dat ook wel, jongens en meisjes. Stel je hebt een kind in de klas dat jou maar stom en oneerlijk vindt. Hij zegt bijvoorbeeld dat jij achterbaks bent. Dan doet zoiets veel pijn. Ook al vinden andere kinderen in de klas dat je heel aardig bent. En bij de Heer Jezus ging het niet om 1 of 2 mensen die vonden dat Hij een slecht mens was. Nee, het ging om heel veel mensen die dat vonden. En tussen die mensen moet jij je dan bewegen. Ik denk dat velen van ons nauwelijks meer het huis uit zouden durven. Zeker in zo'n land als Israël waar het leven zich op straat afspeelt.

Zeker als we daar dan ook nog bedenken dat de Joodse leiders het op Jezus gemunt hadden. Zij hadden grote macht. Dat is wel duidelijk. Want het wil wat zeggen als mensen niet openlijk over Jezus durfden te spreken. Dan zijn er blijkbaar veel spionnen die maar wat graag de Joodse leiders op de hoogte zouden willen stellen van jouw sympathie voor Jezus en blijkbaar had dat dan ook behoorlijke gevolgen. Er is dus een sfeer van angst en achterdocht in het land en dat allemaal rond jouw persoon. En als je dan van alles hebt gedaan waar je dat aan verdiend hebt, dan is daar nog enigszins mee te leven. Maar de Heer had niets gedaan waar Hij deze haat aan verdiend had. Maar Hij is wel zijn deel.

Als Hij uiteindelijk toch naar Jeruzalem gaat, dan doet Hij daar geen wonderen, maar dan gaat Hij naar de tempel om de mensen onderwijs te geven.

Amen